

Η ΕΠΙΛΥΣΙΣ

ΚΑΙ Ο ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ ΤΟΥ ΠΕΤΕΡΧΩΦ

Φεύγουσαι τὸν ἀφόρητον καύσωνα καὶ τὴν τύρβην τῶν μεγαλοπόλεων, ἡ αὐτοκρατορική οἰκογένεια τῆς Ῥωσσίας καὶ ἡ ἡμετέρα βασιλικὴ οἰκογένεια, ἀναπαύονται κατὰ τὴν θερμοτάτην ταύτην ὥραν τοῦ ἔτους ἐν τῇ μαγευτικῇ ἐπαύλει τοῦ Πετερχώφ. Τὸ Πέτερχωφ κεῖται παρὰ τὴν θάλασσαν, ἐπὶ τῆς μεσημβρινῆς ἄκρας τοῦ ὄρμου, ὅστις μεσολαβεῖ μεταξὺ τῶν ἐκβολῶν τοῦ Νέβα καὶ τῆς Κρονστάνδης, ὁμοιάζει δὲ μεγάλως πρὸς τὰ περίφημα ἀνάκτορα τῶν Βερσαλλιῶν, περιβαλλόμενον ὡς ταῦτα ὑπὸ συσκίου παραδείσου, μυροέντων ἀνθῶνων, μικρῶν λιμνῶν, ἀναβρυτηρίων κτλ. Ἀπὸ τῶν ἀνδρῶν αὐτοῦ εἶνε καταφανῆς ὁλόκληρος ὁ ὄρμος τῆς Κρονστάνδης, γέμων πλοίων, ἀπώτερον δὲ διακρίνονται αἱ ἄκται τῆς Φινλανδίας. Ἐν Πετερχώφ, κατὰ τὴν διαμονὴν τοῦ αὐτοκρατορικοῦ ζεύγους ἐν αὐτῷ, ὁρμεῖ πάντοτε αὐτοκρατορική τις θαλαμηγός, δι' ἧς οἱ σεπτοὶ κάτοικοι ποιοῦνται συχνὰς θαλασσίας ἐκδρομὰς. Πρὸ τινῶν ἡμερῶν ὁ Τσάρος, ἡ αὐτοκράτειρα, ἡ ἡμετέρα βασίλισσα μετὰ τῶν θυγατέρων τῆς καὶ τοῦ βασιλόπαιδος Γεωργίου καὶ ὁ ἀδελφὸς τῆς ἡμετέρας βασιλίσσης, ἀπῆλθον ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ εἰς Κρονστάνδην, πρὸς ἐπίσκεψιν τοῦ δανικοῦ πολεμικοῦ πλοίου, ἐν ᾧ ὑπηρετεῖ ὡς δόκιμος ὁ βασιλόπαις Γεώργιος. Τὸ Πέτερχωφ ἦτο ἡ ἀγαπητοτέρα κατοικία Πέτρου τοῦ Μεγάλου, ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα αὐτοῦ. Παρὰ τὴν αὐτοκρατορικὴν ταύτην ἐπαυλιν ὑπάρχουσιν ἕτεραι ὡσπύτως γραφικαὶ καὶ χαρίεσαι, ἡ ἔγκυλις Παυλόφσκη, ἐν ἣ κατέλυσε ἄμα ἀρικομένη εἰς Ῥωσσίαν ἡ ἡμετέρα βασιλικὴ οἰκογένεια, ἡ ἔπαυλις τοῦ Τζάρσκοις-Σέλο, ἐν ἣ κατὰ προτίμησιν διέτριβεν Αἰκατερίνη ἡ Β' κτλ. Ἄλλ' ἡ κατέχουσα τὰ πρωτεῖα εἶνε ἡ τοῦ Πετερχώφ, τῶν ἀνακτόρων καὶ τοῦ παραδείσου τῆς ὁποίας, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διαμονῆς τῆς Α. Μ. τῆς βασιλίσσης ἡμῶν μετὰ τῶν τέκνων τῆς, δημοσιεύομεν τὴν εἰκόνα.

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Τὰ νέφη καὶ ἡ ράβδος ἐν γωνίᾳ. — Οἱ οἰκίσκοι καὶ οἱ ἐφευρέται τῆς ἀποξηράνσεως. — Οἰωνοὶ θαλάσσιοι. — Ὁ τόκος καὶ οἱ γάμοι. — Προϊόντα τελωνιακοῦ κλάδου. — Τὸ ἄλας εἰς τὰς τραπέζας. — Ἡ ζωολογία ἐν τῇ περιφερείᾳ. — Ὁ ἀδελφοκτόνος.

Κοιμώμεθα καὶ ἐγειρόμεθα καθ' ἐκάστην ὑπὸ στερῶμα διαυγές καὶ ὅλως ἀνέφελον, ὑπισχνούμενον ἀσφαλῶς νέαν πυράκτωσιν, νέαν ἀσφυξίαν, νέαν ἐκκρίσιν ἀφθόνου ἰδρώτος, καὶ ὅμως τὸ πρῶτον πρᾶγμα τὸ ὁποῖον θ' ἀναγνώσωμεν καθ' ἐκάστην εἰς τὰς πρωϊνὰς ἐφημερίδας εἶνε ὅτι ὑπάρχουσι νέφη εἰς τὸν ὀρίζοντα. Εἶνε ἀληθές ὅτι αἱ ἐφημερίδες τὰς παρατηρήσεις αὐτῶν περιορίζουσι μόνον ὡς πρὸς τὸν πολιτικὸν ὀρίζοντα καὶ συνάγουσι τὰ συμπεράσματα ἐκ διαφόρων συνδυασμῶν τῶν γεγονότων τῆς συγχρόνου πολιτικῆς, τὰ δὲ νέφη περὶ ὧν ποιοῦνται λόγον εἶνε ἀλληγορικά. Πάντως ὅμως εἶνε καλὸν νὰ μὴ γίνηται καθόλου λόγος περὶ νεφῶν κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας, ὅτε ὁ μόνος ἐθνικὸς πλοῦτος, ἡ ζωοπάροχος σταφίς εὐρίσκειται ἠπλω-

μένη ἢ πρόκειται ν' ἀπλωθῇ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους πρὸς ἀποξηράνσιν, πάλλει δὲ τόσον βιαίως τῶν ἀτυχῶν σταφιδοκτημόνων ἡ καρδία. Σημειωτέον ὅτι τόσον φόβον ἔχουν οἱ σταφιδοκτῆμονες ὥστε ἐξέρχονται πάντοτε τῆς οἰκίας καθ' οἰανδήποτε ὥραν τῆς ἡμέρας κρατοῦντες τὴν ράβδον ἀνὰ χεῖρας, ἐκ φόβου μὴ ἐκπληρωθῇ τὸ ρητὸν «ράβδος ἐν γωνίᾳ, ἄρα βρέχει». Ὡστε ἅς ἔχῃσι τὸν νοῦν τῶν οἱ δημοσιογράφοι νὰ μὴ τοὺς παροργίσωσι μὲ τὰς ἀκαίρους γεγεληγορίας τῶν.

« Καὶ ἐπειδὴ πρόκειται περὶ σταφίδος, ἰδοὺ μία εἰδησις σημαντικὴ. Τηλεγραφικῶς ἠγγέλθη ἐξ Αἰγίου ὅτι ὁ κ. Δαμασκηνὸς κατασκεύασεν αὐτοῦσι τὸν πρῶτον οἰκίσκον τοῦ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου του.

Μία ἰδέα : ἐὰν εἰς αὐτὸν τὸν οἰκίσκον ἐκλείετο ἐπὶ ἓνα μῆνα ὄχι μόνον ὁ κ. Δαμασκηνὸς ἀλλὰ καὶ πάντες οἱ πολυάριθμοι καὶ πτυχιῶχοι ἐφευρέται μεθόδων ἀποξηράνσεως, μὴ ἐξαιρουμένου οὐδ' αὐτοῦ τοῦ ἐκ Γαλλίας ἐπίτηδες ἐλθόντος κ. Dupuis, ἡ σωτηρία τῆς σταφίδος ἴσως θὰ ἦτο ἐξησφαλισμένη. Τὴν ἰδέαν ταύτην ὑποβάλλομεν εἰς τὴν κρίσιν τῶν σταφιδοκτημόνων.

« Ἐν περιέργῳ φαινόμενον παρατηρήθη ἐφέτος κατὰ τὴν ἀποδημίαν τῆς βασιλικῆς οἰκογενείας. Ἀναχωρεῖ ὁ βασιλεὺς καὶ πάσχει τὰ πένθεινα ὑπὸ τῆς τρικυμίας ἐν τῇ Μεσογείᾳ· ἀναχωρεῖ ὁ διάδοχος καὶ συναντᾷ σφοδρὸν κλύδωνα ἐν τῷ Εὐξείνῳ. Ὑποθέτομεν ὅτι ἡ Α. Μ. δὲν θὰ ἐξήγαγε κελούς οἰωνούς ἀπὸ αὐτοῦ τοῦ κλύδωνος περὶ τῆς προσεχοῦς ἐν τῇ Ἀνατολῇ εἰρήνης καὶ ἐν τῇ ἡσυχίᾳ του τῶρα ἴσως σκέπτεται περὶ τῆς συντάξεως νέου ἀπὸ τοῦ ἐξώστου λόγον διὰ τὴν προσεχῆ ἐπιστροφήν του.

« Ὁ κ. Ροντήρης, συνεπικούρου ἔχων καὶ τὸν υἱὸν του, ἐξκολλουθεῖ ἀπτοήτως ἀγωνιζόμενος ἐν τῷ Χρόνῳ Ἀθηναίων κατὰ τοῦ τόκου. Ἡ παρατηρουμένη λέγει παρ' ἡμῶν ἀγαμία καὶ ἡ στασιμότης τοῦ πληθυσμοῦ προέρχεται ἐκ τοῦ ὑπερβολικοῦ κατὰ τὴν συναλλαγὴν τόκου. Ὁ συνεργάτης ἡμῶν Ἀθθακοῦμα ἐρωτηθεὶς ἐπὶ τούτου παρ' ἡμῶν ἀπήντησεν ὅτι ἐν μέρει εἶνε σύμφωνος, διότι ὅταν ὑπάρχη εὐτοκία ὁ πληθυσμὸς φυσικῶ τῷ λόγῳ αὐξάνει.

« Τὸ κράτος ἀπέκτησε κατ' αὐτὰς νέον ἐπίσημον λειτουργόν, δηλαδὴ ἓνα δῆμιον πρὸς ἀντικατάστασιν τοῦ δι' ἀναίρεσιν κατηγορουμένου τέως δημίου Μπεκιαρῆ. Ὁ νέος δῆμιος ἐλήφθη ἐκ τῶν καταδικῶν τῶν φυλακῶν Κερκύρας, ὀνομάζεται δὲ Λάμπρος . . . Τελῶνης!

Τὶ σύμπτωσις περιέργως νὰ ἐκλεχθῇ ὁ δῆμιος ἐκ τοῦ . . . τελωνιακοῦ κλάδου!

« Ἡ διαχείρισις τῶν ἀλάτων, ἡ τέως εἰς τὸ Κράτος ἀνήκουσα, ἀνετέθη κατ' αὐτὰς εἰς τὰς Τραπεζάς. Ἀντίρρησις κατ' ἀρχὴν δὲν δύναται νὰ ἐγερθῇ, διότι τὸ ἄλας διὰ τὰς τραπέζας εἶνε ἐφόδιον ἀναπόφευκτον· ἀλλὰ διὰ τῆς ὀλοσχεροῦς αὐτοῦ παραχωρήσεως ἡ μὲν κυβέρνησις μένει ἀνάλατος, αἱ δὲ Τραπεζαὶ τρέχουν τὸν κίνδυνον νὰ λυσσαῖξουν.

« Βουλευτικοὶ συνδυασμοί. Ἦρχισαν τέλος πάντων καὶ αὐτοί. Καθ' ἃ μνησθάνομεν, πολλοὶ τῶν κκ. βουλευτῶν, δηλώσαντες τὴν δόξαν τῶν ἀρχαίων Ἴπποκενταύρων συνεβλήθησαν — ἄκουε, κ. Δηλιγιάννη! — μετὰ τῶν ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως πωλουμένων ἵππων καὶ σκοποῦσι νὰ κατακτήσωσι, τῇ ἀρωγῇ αὐτῶν, τὴν εὐρείαν περιφέρειαν Μόλις ἐγνώσθη τὸ τοιοῦτον εἰδοποιήθησαν τηλεγραφικῶς αἱ ἐν Εὐρώπῃ προστατευτικαὶ ἐταιρίαι τῶν ζώων, ἵνα ἐπέμβωσι πρὸς σωτηρίαν τῶν ἀτυχῶν κτηνῶν ἀπὸ τῆς ἀκροάσεως πάσης βουλευτικῆς λογοδοσίας. Ἄλλ' οἱ συνδυασμοί

έξακολουθοῦσιν. Ἦδη μάλιστα προσεχώρησαν καὶ ἡμίονοί τινες ὑπηρετήσαντες ἄλλοτε εἰς μηχανοπήγαδα, καὶ συνεπῶς εἰδικοί εἰς τὰ τῶν περιγερειῶν.

Ἰδοὺ καὶ τὸ ἀπαραίτητον τελικὸν ἀνέκδοτον.

Λόγου γενομένου περὶ ρώμης μεταξύ δύο φίλων, εἰς ἑξ αὐτῶν κρυφαῖται ὅτι διὰ γρόνθου ποτὲ ἐφόνευσεν ἕνα ὄνον.

Ὁ ἕτερος προσβλέπει αὐτὸν ἐμβρόντητος καὶ τῷ λέγει μετὰ φρίκης :

— Κάιν!

Ἄξιος

ΠΟΛΙΤΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ

(διάλογος εἰς τὸ καφενεῖον)

— Ὡστε λοιπὸν ὑπάρχει ζωηρὰ κίνησις;

— Ἀκούς ἐκεῖ! πάρε τὰ τηλεγραφήματα καὶ κύτταξε.

Κανεῖς ἐκ τῶν βασιλέων τῆς Εὐρώπης δὲν μένει ἀκίνητος. Ὁ ἰδικὸς μας βασιλεὺς ταξιδεύει· ὁ διάδοχός μας ταξιδεύει· ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας καὶ ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας συναντῶνται εἰς Γασταῖν· ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας μεταβαίνει ἐκ Λονδίνου εἰς Κοπεγχάγην...

— Ὡς καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας!..

— Ἄμ' τί σοῦ φαίνεται; . . . Γιατί ἔλειψαν ἐφέτος τὰ πορτογαλλικὰ ἀπὸ τὴν ἀγοράν; Καὶ οἱ πολιτικοὶ ἄνδρες δὲν μένουν ὀπίσω· ὁ Γλάδστον θὰ μεταβῇ εἰς Ἰταλίαν, ὁ Γίρς ἀπῆλθεν εἰς Φρεμζεμβάδ, ὁπόθεν θὰ μεταβῇ εἰς Βαρζιν διὰ νὰ εὕρῃ τὸν Βίσμαρκ, ἀλλὰ δὲν θὰ τὸν εὕρῃ διότι αὐτὸς ἐπῆγε εἰς τὸ Γασταῖν μαζί με τὸν Καλνόκυ. Ἐβγήκαν μάλιστα μαζί εἰς περίπατον.

— Μαζί με τὸν Γασταῖν;

— Ὅχι δὲ! μαζί με τὸν Καλνόκυ ἐπεριπάτησαν δύο ὥρας ἐφ' ἀμάξης.

— Κάτι πολλὰ εἶχαν νὰ ποῦν· μὴ τεκταίνεται καμμία μηχανορραφία;

— Αὐτῆς τῆς γνώμης εἶνε καὶ ὁ Δηλιγιάννης.

— Ἀληθινά, αὐτὸς δὲν φεύγει;

— Ὅχι· εἶνε δυσηρεστημένος διότι δὲν τὸν προσεκάλεσαν εἰς τὸ Γασταῖν.

— Καὶ ὁ Δίλκε;

— Αὐτὸς πάει!.. πολιτικῶς ἐξώφλησε πλέον· ὁ ἀποθανόντων δεδιδικαίωται!

— Παίζεις με τὰς λέξεις βλέπω!..

— Ἄφου οἱ εὐζωνοὶ δὲν μᾶς ἀφίνουν νὰ παίξωμεν με τὰ χροττά, τί νὰ γείνη! Λοιπὸν ὅπως σοῦ ἔλεγα τὰ πράγματα εἶνε πολὺ σοβαρά. Ἡ τριπλῆ συμμαχία εἶνε γεγονὸς τετελεσμένον...

— Τριπλῆ συμμαχία μεταξύ τίνος;

— Μεταξὺ Γερμανίας καὶ Αὐστρίας.

— Καὶ ἂν μείνη μόνη ἡ Γερμανία;

— Τότε θὰ εἶνε ἀπλῆ συμμαχία. Ἐχομεν λοιπὸν τὴν Ρωσσίαν καὶ τὸ Βατούμ ἀφ' ἑνός· ἀφ' ἑτέρου εἶνε τὸ Βέλφαστ· ἡ Πορτογαλλία καὶ ἡ Κοπεγχάγη... Οἱ συντηρητικοὶ κερδίζουν 5 ἔδρας...

— Ἐδρας μόνον;

— Ἄμ' τί ἤθελες νὰ κερδήσουν καὶ καναπέδες; Πέντε λοιπὸν, καὶ δεκατέσσαρες φονευμένοι εἰς τὴν Ἰρλανδίαν, γίνονται δεκαεννέα, καὶ τρεῖς ταξιαρχαὶ σερβικοῦ στρατοῦ εἰς τὰ σύνορα, τὸ ὅλον εἰκοσιδύο. Ὡστε ὅταν ἡ Γαλλία καὶ ὁ δούξ Ὀμάλ ἀφ' ἑνός, ἀφ' ἑτέρου ἡ Ἑλβετία καὶ ὁ μέγας Βεζύρης... Καταλαμβάνεις;

— ὦ, καθκρώτατα! βλέπω ὅτι εἶσαι πολὺ ἐνήμερος εἰς τὰ πολιτικὰ δελτία τῶν ἐφημερίδων.

— Μένει τώρα ἡ Ἰταλία... Ὁ Ροβιλάν θέλει τὴν στρατιωτικὴν κατοχὴν τοῦ Πειραιῶς...

— Πολὺ ἀπλώνει τὰ χέρια του αὐτὸς ὁ κύριος Ροβιλάν.

— Ἐχει ἕνα χεῖρ μόνον.

— Ἄν μᾶς παραφορτωθῇ, μπορεῖ νὰ τοῦ τὸ κόψωμεν καὶ αὐτὸ ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες.

— Αὐτῆς τῆς γνώμης εἶνε καὶ ὁ Δηλιγιάννης.

— (Μετὰ ὄριμον σκέψιν) Δὲν τὸ πιστεύω!

ΣΤΡΕΨΙΘΟΗΣ

ΜΕ ΤΗ ΖΕΣΤΗ

Ὁ Τζιτζικας

Ὅταν ἀκούσω τζιτζικα, θυμοῦμαι Δηλιγιάννη, ὅπου μιλεῖ ἀδιάκοπα, ποῦ λέει ὅ,τι φθάνει, ὅπου γὰρ ὀβλοῦ πῆδημα τὸ πᾶν ἀναστατώνει!..

Καὶ παίρνουν μερικοὶ κουτοὶ τὸν τζιτζικα γι' ἀρβῶνι!

✱

Ὁ Μανάθης

— Πάρτε σταφύλια ραζακιά, πάρτε γλυκὰ σταφύλια...

— Ἐχω ροδίταις τραγανούς τὰ ροδιὰ τῆς χεῖλιά!

— Πάρτε γλυκὰ ροδάκινα με βελουδέσιο γνοῦδο...

— Ἐχω τὰ δύο τῆς μάγουλα ἀτίμητα βελουδο!

— Πάρτε περιβολάρικα καὶ μελωμένα σῦκα...

— Μανάθη, ἡ ἀγάπη μου εἶναι γιμάτη γλύκα...

✱

Ὁ Εὐζωνος

Ἦθελα νᾶμουν εὐζωνος μονάχα ἕνα μῆνα,

ν' ἀφήσω κλέφταις καὶ βουνα, νὰ μπόῃ μέσ' τὴν Ἀθήνα,

νὰ μὴν διαθαίνω ρέμματα, νὰ μὴν πηδάω τράφους,

ἀλλὰ νὰ δαίρνω μερικοὺς ἐφημεριδογράφους.

Τὸ Χίρι

